

[Morten Lange.]

Nu går vi frem på den sædvanlige måde, således at vi giver støtte og holder så nogenlunde liv i det, der ikke kan klare sig, og det, som måske ikke burde klare sig, og ikke giver nogen virkelig afgørende støtte til det, der er fremdrift i. Det er den slags former for småhjælp over en bred front, som ikke er hjælp til nogen, på trods af at det er en enorme beløb, vi investerer i det. Det er en beskeden støtte til den enkelte landmand, en beskeden støtte, som jeg er sikker på at mange af dem gerne ville undvære, hvis de vidste, at der til gengæld kom gang i selve hovedarbejdet for dem: rationaliseringen af det danske landbrug; så er jeg helt sikker på, at man gerne gav afkald på de toører.

Det hører med til billedet og til det skadelige i billedet, at hele hjemmemarkedsordningskomplekset også er opretholdt. Hjemmemarkedsordningen var ikke populær, da den blev gennemført. Den er ikke blevet mere populær siden. Det er muligt, den er blevet glemt af mange. I så fald er det det eneste, der kan siges til fordel for den. Men så skal det ved denne lejlighed erindres, at blandt mange andre udyder, den har, er én den, at den sætter pristallet i vejret, og det er man da ikke mindst fra landbrugsside så bekymret over, ja, vi er næsten imponeret over at høre, hvor bekymret man er. Vi kan tilslutte os denne bekymring, og vi kan da her pege på, at her er da et af de steder, hvor man kan pille ved pristallet på en fornuftig måde og få det til at gå den rigtige vej: ved at tage hjemmemarkedsordningen ud af billedet. Jeg er helt sikker på, at man kan finde en langt mere rationel måde at få landbrugspriserne til at blive dækkende på end ved hjælp af den slags små subsidieordninger, som man også her kører med.

Værst i buketten er naturligvis den meget stærkt forøgede støtte, man kommer med i form af kornordning og rapsordning. Kornordningen har altid været det i dette kompleks, som har været mest udpræget lavet specielt til støtte for det store og korndyrkende landbrug, og det er ikke blevet mindre tydeligt ved det nu fremsatte lovforslag. Det ærede medlem hr. Svend Haugegaard behandlede denne sag med en sådan omhu og eftertrykkelighed, at jeg skal

nøjes med i vid udstrækning at underskrive de bemærkninger, han kom med. De var både grundige og rigtige. Jeg skal blot lægge noget til, som det ærede medlem ikke tog med, nemlig at denne ordning ikke alene er en asocial ordning for landbruget, det er også en ordning, der er overordentlig ubehagelig over for forbrugerne. Nu skal jeg ikke komme med den ene øre på rugbrødet. Jeg skal lade denne ene øre eller den halve øre — eller hvor meget det nu er — på rugbrødet ligge. Det er ikke det. Nej, det er simpelt hen det, at vi får et dårligere produkt på markedet ved, at vi skal bruge dansk korn til brødkorn, end vi kunne få, hvis vi brugte korn fra lande, der egner sig bedre til avl af brødkorn.

Jeg har sagt dette før, og det ærede medlem hr. Skytte, som dengang var landbrugsminister, forklarede, at det var dog en frygtelig påstand; men af den nylig afgivne beretning fra Københavns Brødfabrik fremgår det, at professor Ege stod op og holdt et meget langt og meget veldokumenteret indlæg om, at brug af dansk brødkorn var overordentlig slet, var generende for brødfabrikationen og gav et ringe produkt. Jeg vil gerne have, at vi her i folketinget tager en lille smule hensyn, når man fra sagkyndig side kommer med så stærke udtalelser, for så er det dog næppe ren propaganda. Jeg er ikke i tvivl om, at vi gør os selv som forbrugere og også dansk landbrug en dårlig tjeneste ved at favorisere et så ringe produkt som dansk brødkorn på vort marked, der skulle være et elite-marked for landbrugsprodukter. Det er helt tosset, at vi har en ordning, som favoriserer dyrkning og næsten forbyder at bruge andet korn her i Danmark. Der var al mulig god grund til at komme væk fra det.

I det hele taget er der endnu en gang grund til at sætte spørgsmålstegn ved, om det da er så afgørende vigtigt, at vi favoriserer korndyrkningen her i landet. Korndyrkning har jo umådelig store ulemper. Bortset fra det klimamæssige kræver korndyrkning meget store investeringer i maskiner og følgelig en meget betydelig skattekompensation ved afskrivningsreglerne, den giver en spidsbelastning, hvad angår beskæftigelsen, og meget andet godt. Mange generende træk i dansk landbrug synes mig at være understreget ved, at vi fortsætter med at